

SOS Red het Brugse

stadhuis & lappersfort

mei 68 - brugge 2008

Het Fabricom Vredesbos

als torteltuif bij petteflet

In het Brugsch Handelsblad van 9 mei lazen we over de bouwplannen voor het nieuwe stadhuis. Ook de oproep om het oude stadhuis te redden (nu het binnenkort misschien louter museum wordt) is ons niet ontgaan. Een week later lezen we over burgemeester Moenaert die zegt dat hij sinds mei '68 niet veranderd is. Hij portretteert de Lappersforters als misschien wel de nieuwe mei '68 ers, maar geen democraten. Als woordwachters bij het Lappersfortbos & bondgenoten van de Lappersforters formuleren wij graag de volgende gedachten rond het nieuwe stadhuis en het oude bos.

In 1948 schreef J.P. Sartre reeds dat literatuur & poëzie geen vrijblijvend tijdverdrijf voor estheten of specialisten meer mocht zijn. Zij moesten verontrustend ageren in de samenleving. Woorden, dixit J.P. Sartre, waren geen mooie 'dingen' waarmee dichters onverantwoordelijk mochten spelen, maar veeleer geladen pistolen en getrokken messen. Tal van schrijvers en dichters gingen zich sedert '68 in de openbaarheid gedragen als 'geweten van de natie'. In 2001-2002 werden de Lappersforters de motor van een geweldloze strijd om de laatste restjes bos en groen te behouden in Vlaanderen Betonland. Zo waren ze de voorgangers van Al Gore en de huidige klimaatbeweging. Ze schopten, als zachte anarchisten, de macht een geweten. Een brede beweging hoorde hun roep tot bosbehoud en er onstond een netwerk van bosdichters en mensen van goede wil. De burgemeester hoorde hun roepstem niet. Hij schold en stuurde als "echte democraat" niet het woord van dialoog, maar de oproerpolitie. Als een gevaarlijk terroristenoord werd het Lappersfortbos ontruimd. De Lappersforters werden uit de bomen gejaagd. Maar het verzet bleef duren en wij kropen in onze pen. Een vredesbos ontruimen duurt altijd wel enkele jaren...Laat het een les zijn voor andere burgervaders- en moeders. Sindsdien hebben wij – gesteund door een brede bosbeweging – tal van constructieve voorstellen on line op www.ggf.be gedaan om de mensen in het stadhuis en hun democratie te verbeteren. Voorstellen ook om het waardevolle groene erfgoed van Brugge te bewaren. Het bleef roepen in de woestijn. Wij hebben burgemeester Moenaert ervaren als een democraat met een dubbele werking. Bovengronds gaan voor bosbehoud en ondergronds zijn eigen wil opleggen.

Burgemeester Moenaert beweert niet veranderd te zijn sedert mei '68. Een Latijns gezegde stelt: Tempora mutantur, nos et mutamur in illis... Vrij vertaald : de tijden veranderen en wij veranderen mee... Het Groene Gordel Front heeft in elk geval de lessen van de geschiedenis geleerd. Wij zijn wel veranderd. We beseffen dat het heel moeilijk zal zijn om de bouw van een nieuw stadhuis, de nieuwe droom van enkele Brugse politici, te stoppen. De volgende burgemeester van Brugge zal trouwens binnenkort een oproep doen aan het volk om zich niet te verzetten tegen dit belangrijke project van de bouw van een groot administratief centrum als vervanging van het oude stadhuis. Laat ons daarom beginnen met opbouwende commentaar voor als het onwaarschijnlijke toch zou gebeuren. Wij hebben nu al enkele suggesties voor de bouwplannen en een naam voor het nieuwe stadhuis :

“ Voorzie zeker ook een zuidelijke trage weg naar de stationsheadquarterzone, betegeld met keikoppen. Een doolhof, bierkaai en een klaagmuur buiten. Een spiegelpaleis binnen en in de kelders plaats voor oppositie, ombudsvrouw en zorgwachters. Ook cellen voor de wakkere burgers en burgeressen. Maar ook een hasselbramen- en kruidentuin. Achterpoortjes uit duurzaam hout met FSC-label. Voorzie tot slot een torenkamertje voor de stadsdichteres (haar poëzie- en vredesbos ligt immers op wandelafstand van de Boeveriepoort). Als naam voor het nieuw te bouwen stadhuis kiezen we voor de Petteflet. “ <http://www.regiobrugge.be/ggfbrieven.php?p=68>

Wat het Lappersfortbos betreft, daarover zullen we blijven discussiëren. Zelfs een week na de kap voorzien we een bijzonder moment waarin we gaan voor het slotwoord. Zo kan men ons later niets verwijten in dit symbooldossier in het bosarme Vlaanderen. Brugge mag dan al een goede leerling zijn (met een collectief genomen vergissing BPA Ten Briele), het slechte voorbeeld geven zou getuigen van arrogantie, mei '68 onwaardig.

We geven het toe. We houden een beetje van zowel de onveranderde burgemeester als van de vogelvrije Lappersforters. Daarom geven we de droom van een groot verzoenmoment tussen beide niet op. We blijven stoute dromen koesteren. Over een burgervader die de hand reikt aan een vredesalliantie voor bosbehoud in de moeder van de zonevreemde bossen. Als die mooiste dag voor Brugge aanbreekt (dat we het heilige bloed van bomen en bosgroen bewaren voor de volgende generaties) dan zal onze burgervader geen man met een hart van steen blijken te zijn; maar een onveranderde mei '68 er met het hart op de juiste plaats. Het Lappersfortbos zal met de duurzame grondenruil met Suez-Fabricom Gti een eenvoudig dossier blijken te zijn. Dit past perfect binnen de afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge die nu in een eindfase zit.

Onze Lappersfortkeuze is duidelijk : ten goede of ten kwade, ten dode of ten leven? Ga ervoor Patrick! Word met liefde en mededogen de Visart van Brugge, de vredesapostel die kan leren uit de geschiedenis. Dat het symbooldossier van de zonevreemde bossen in Brugge ligt, is niet uw schuld. Dat u erin zal kappen wel. Doe dat niet.

Peter Theunynck & Paul Saccasyn, Lappersfort Poets Society
Luc Vanneste, Groene Gordel Front www.ggf.be